

Az Emberi Jogok Amerikai Egyezménye

(„A San José-i paktum, Costa Rica.” Elfogadva 1969. november 22. napján,
O.A.S. Treaty Series No. 36, 1144 U.N.T.S. 123. sorszámmal.
Hatálybalépés 1978. július 18. napján.)

Bevezető

A jelen Egyezményt aláíró amerikai államok,

újra megerősítve azt a szándékukat, hogy e féltekén a demokratikus intézmények keretein belül megszilárdítják az ember lényeges jogainak tiszteletben tartására épülő személyes szabadság és szociális igazságosság rendszerét;

elismerve, hogy az ember lényeges jogai nem abból származnak, hogy az ember egy bizonyos állam polgára, hanem az emberi személyiség tulajdonságain alapulnak, és ezért indokolt nemzetközi védelmük olyan egyezmény formájában, amely megerősíti vagy kiegészíti az amerikai államok belső joga által nyújtott védelmet;

figyelembe véve, hogy ezeket az elveket lefektették az Amerikai Államok Szervezetének Alapokmányában, az Ember jogaira és kötelességeire vonatkozó Amerikai Nyilatkozatban és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és hogy ezeket mind egyetemes, mind regionális megállapodásokban megerősítették és részletezték;

ismételten megállapítva, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával összhangban a félelemtől és szükségtől mentes szabad ember eszményét csak olyan körülmények létrehozása útján lehet elérni, melyek által mindenki élvezheti gazdasági, társadalmi és kulturális jogait, valamint polgári és politikai jogait; és

figyelembe véve, hogy a harmadik rendkívüli Amerika-közi Értekezlet (Buenos Aires, 1967) jóváhagyta a gazdasági, szociális és művelődési jogok bővebb terjedelemben történő feltételét a Szervezet Alapokmányában, elhatározta, hogy az emberi jogokról szóló Amerika-közi Egyezmény állapítsa meg az e kérdésekért felelős szervek összetételét, hatáskörét és eljárását,

az alábbiakban állapodtak meg:

I. RÉSZ – AZ ÁLLAM KÖTELEZETTSÉGEI ÉS A VÉDELEM ALATT ÁLLÓ JOGOK

I. FEJEZET – ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEK

1. cikk – A jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége

1. A jelen Egyezmény részes államai vállalják, hogy az Egyezményben elismert jogokat és szabadságokat tiszteletben tartják, és hogy a joghatóságuk alá tartozó minden személy számára biztosítják e jogok és szabadságok szabad és teljes gyakorlását fajra, színre, nemre, nyelvre, vallásra, politikai vagy egyéb véleményre, nemzeti vagy társadalmi származásra, gazdasági helyzetre, születésre vagy egyéb társadalmi feltételre tekintet nélkül.

2. A jelen Egyezmény szempontjából a „személy” minden emberi lényt jelent.

2. cikk – Belső jogi hatások

Olyan államokban, amelyekben az 1. cikkben hivatkozott jogok vagy szabadságok gyakorlását még nem biztosítják törvényhozási vagy egyéb rendelkezések, a részes államok vállalják, hogy alkotmányos eljárásuknak és a jelen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően olyan törvényhozási vagy egyéb intézkedéseket hoznak, amelyek szükségesek e jogok vagy szabadságok hatályosulása céljából.

II. FEJEZET – POLGÁRI ÉS POLITIKAI JOGOK

3. cikk – Jog a törvény előtti személyiséghez

Minden személynek joga van arra, hogy a törvény előtt személyként ismerjék el.

4. cikk – Jog az élethez

1. Minden személynek joga van arra, hogy életét tiszteletben tartsák. Ezt a jogot a törvény védi, általában a fogantatás pillanatától kezdve. Senkit sem lehet életétől önkényesen megfosztani.

2. Olyan országokban, amelyek nem törölték el a halálbüntetést, azt csak a legsúlyosabb bűncselekmények esetén lehet kiszabni, az illetékes bíróság jogerős ítélete alapján, a bűncselekmény elkövetését megelőzően elfogadott törvény ilyen büntetésre vonatkozó rendelkezésével összhangban. E büntetést nem lehet olyan bűncselekményekre alkalmazni, amelyekre az jelenleg nem vonatkozik.

3. Halálbüntetést nem lehet visszaállítani olyan államokban, amelyek azt eltörölték.
4. Halálbüntetést semmiképpen nem lehet kiszabni politikai bűncselekményekért vagy az azokkal kapcsolatos köztörvényi bűncselekményekért.
5. Nem lehet halálbüntetést kiszabni olyan személyekre, akik a bűncselekmény elkövetésekor nem érték el 18., illetve meghaladták 70. életévüket; terhes nőkre a büntetést ugyancsak nem lehet alkalmazni.
6. Minden halálraítéltnak joga van általános vagy egyéni kegyelemre, a büntetés megváltoztatására, amelyet minden esetben meg lehet adni. Halálbüntetést nem lehet alkalmazni, amíg ilyen irányú kérelem tekintetében az illetékes hatóság nem döntött.

207

5. cikk – Jog az emberséges bánásmódhoz

1. Minden személynek joga van testi, szellemi és erkölcsi integritásának tiszteletben tartására.
2. Senkit nem lehet kínzásnak vagy kegyetlen, embertelen, megalázó büntetésnek vagy bánásmódnak alávetni. Minden szabadságától megfosztott személyt az emberi személyben rejlő méltóság tiszteletben tartásával kell kezelni.
3. Büntetéssel csak az elkövetőt lehet sújtani.
4. A vádlottakat, kivételes körülmények kivételével, el kell különíteni az elítéltektől, és olyan külön bánásmódban kell részesülniük, amely megfelel annak a helyzetüknek, hogy még ügyükben nem volt ítélet.
5. A büntető eljárás alá vont kiskorúakat el kell különíteni a felnőttektől, és mielőbb külön bíróságok elé kell állítani, hogy kiskorú helyzetüknek megfelelő bánásmódban részesülhessenek.
6. A szabadságvesztéssel járó büntetések lényeges célja a megjavítás, és az elítéltek társadalomba való beillesztése.

6. cikk – Szabadság a rabszolgaságtól

1. Senkit nem lehet rabszolgaság vagy nem önkéntes szolgaság alá vetni, amely minden formájában tilos, mint ahogy tilos a rabszolga-kereskedelem és a nőkereskedelem.

2. Senkit nem lehet kényszer- vagy kötelező munkára készíteni. Ezt a rendelkezést nem lehet úgy értelmezni, hogy azokban az országokban, amelyekben bizonyos bűncselekmények esetében a büntetés szabadságvesztés és kényszerszolgálat, az illetékes bíróság által kiszabott ilyen büntetés tilos. A kényszerszolgálat nem érintheti hátrányosan az elítélt méltóságát, testi vagy szellemi képességeit.

3. A jelen cikk szempontjából az alábbiak nem jelentik a kényszer- vagy kötelező munkát:

a) olyan munka vagy szolgálat, amelyet ítéletben vagy az illetékes Igazságügyi hatóság alakszerű határozatának végrehajtásaként szabtak ki bebörtönzött személyekre. Az ilyen munkát vagy szolgálatot hatóságok felügyelete és ellenőrzése alatt kell végezni, és az ilyen munkát vagy szolgálatot végző személyeket nem lehet magánfelek, társaságok vagy jogi személyek rendelkezésére bocsátani;

b) Katonai szolgálat és olyan országokban, ahol a katonai szolgálat megtagadása lelkiismereti okokból megengedett, olyan országos szolgálat, amelyről a törvény a katonai szolgálat helyett rendelkezik;

c) olyan veszély vagy katasztrófa idején kívánt szolgálat, amely a közösség létét vagy jólétét fenyegeti; vagy

d) olyan munka vagy szolgálat, amely a szokásos polgári kötelezettségek része.

7. cikk – Jog a személyes szabadsághoz

1. Minden személynek joga van a személyes szabadságra és biztonságra.

2. Senkit nem lehet fizikai szabadságától megfosztani, kivéve az érdekelt részes állam alkotmányában vagy az ennek értelmében kibocsátott törvényben meghatározott okokból és feltételek mellett.

3. Senkit nem lehet önkényesen letartóztatni vagy bebörtönözni.

4. Minden fogva tartott személyt tájékoztatni kell a fogva tartás okairól, és haladéktalanul értesíteni kell az ellene emelt vádról vagy vádokról.

5. Az őrizetbe vett személyt haladéktalanul bíró vagy a törvény által bírói hatáskörrel felruházott más hatósági személy elé kell állítani, s az ilyen személynek joga van arra, hogy ügyében ésszerű időn belüli tárgyalást tartsanak, vagy helyezték szabadlábra az eljárás folytatásának érintése nélkül. A szabadlábra helyezést a tárgyaláson való megjelenésének biztosítását célzó biztosítékoktól lehet függővé tenni.

6. A szabadságától megfosztott személynek joga van, hogy az illetékes bírósághoz forduljon abból a célból, hogy a bíróság döntsön letartóztatása vagy fogva tartása törvényességéről, és elrendelje szabadlábra helyezését, ha a letartóztatás vagy fogva tartás törvénytelen. Olyan részes államokban, melyeknek törvényei úgy rendelkeznek, hogy olyan személy, aki úgy érzi, hogy szabadságától való megfosztás fenyegeti, jogosult az illetékes bírósághoz fordulni abból a célból, hogy az eldöntse az ilyen fenyegetés törvényességét; ezt a jogorvoslatot nem lehet korlátozni vagy megszüntetni. Az érdekelt fél vagy a nevében eljáró más személy jogosult e jogorvoslatokra.

7. Senkit nem lehet adósság miatt őrizetben tartani. Ez az elv nem korlátozza az illetékes igazságügyi hatóság olyan rendeletét, amelyet az eltartási kötelezettség nem teljesítése miatt bocsátott ki.

8. cikk – Jog a tisztességes eljáráshoz

1. Minden személynek joga van a meghallgatásra megfelelő biztosítékok mellett, és arra, hogy az ellene előterjesztett büntetőjogi vádak megalapozottságának, illetve polgári, munkaügyi, pénzügyi vagy egyéb jellegű jogai és kötelezettségei eldöntésének kérdésében ésszerű időn belül az illetékes, független és pártatlan, a törvény által előzőleg létesített bíróság hozzon döntést.

2. Minden bűncselekménnyel vádolt személynek joga van arra, hogy ártatlannak tekintsek addig, amíg bűnössége a törvény szerint bizonyítást nyer. Az eljárás során minden személy teljes egyenlőség mellett az alábbi minimális biztosítékokra jogosult:

a) a vádlottnak joga van arra, hogy díjtalanul segítse fordító vagy tolmács, ha nem érti vagy nem beszéli a rendes vagy egyéb bíróság nyelvét;

b) a vádlott előzetes részletes tájékoztatása az ellene emelt vádakról;

c) megfelelő idő és eszközök védelme előkészítésére;

d) a vádlott joga, hogy saját maga védekezzék, vagy hogy a saját maga által választott védő segítségét vegye igénybe és hogy szabadon és négy szemközt érintkezhessék védőjével;

e) az az elidegeníthetetlen jog, hogy az állam által rendelkezésre bocsátott – a belső jog szerint díjazott vagy nem díjazott – védő segítségét vegye igénybe, ha a vádlott nem saját maga látja el védelmét, illetve ha nem kér fel saját maga védőt a törvényben megállapított időn belül;

- f) a védelem joga, hogy a bíróság előtt megjelent tanúkhöz kérdéseket intézzon, és hogy kérje szakértők vagy más olyan személyek tanúkénti megjelenését, akik meg tudják világítani a tényeket;
- g) az a jog, hogy a vádlottat nem lehet kényszeríteni saját maga elleni tanúskodásra vagy arra, hogy bűnösségét beismerje; és
- h) az a jog, hogy az ítéletet felsőbb fokú bíróságnál megfellebbezze.

3. A vádlott bűnösségének elismerése csak az esetben érvényes, ha az bármilyen erőszak alkalmazása nélkül történt.

4. A jogerős ítélettel felmentett vádlottat ugyanabban az ügyben nem lehet új tárgyalás alá vonni.

5. A büntetőeljárás nyilvános, kivéve amennyiben az igazságszolgáltatás érdekeinek védelme nem ezt igényli.

9. cikk – Szabadság a visszaható hatályú törvényektől

Senkit nem lehet elítélni olyan cselekményért vagy mulasztásért, amely nem minősült bűncselekménynek, az alkalmazandó törvény értelmében, elkövetése idején. Nem lehet súlyosabb büntetést kiszabni, mint amilyen a bűncselekmény elkövetésekor alkalmazásban volt. Amennyiben a bűncselekmény elkövetését követően a törvény enyhébb büntetésről intézkedik, a bűnösnek ez javára kell, hogy szolgáljon.

10. cikk – Jog a kártalanításra

Minden személynek joga van a törvénnyel összhangban kártalanítást kapni, amennyiben tévesen hoztak jogerős ítéletet vele szemben.

11. cikk – Jog a magánélethez

- 1. Mindenkinek joga van arra, hogy tiszteletben tartsák becsületét, és elismerjék méltóságát.
- 2. Senkinek nem lehet magánéletét, családját, lakását, levelezését önkényesen vagy visszaélés formájában megzavarni, vagy jogtalan módon megtámadni becsületét vagy jó hírnevét.
- 3. Mindenkinek joga van a jog védelmére ilyen beavatkozással, támadással szemben.

12. cikk – Lelkiismereti és vallásszabadság

1. Mindenkinnek joga van a lelkiismereti és vallásszabadságra. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy a hit fenntartásának, illetőleg megváltoztatásának szabadságát és annak szabadságát, hogy bárki megvallhassa és terjeszthesse vallását vagy hitét, mind egyénileg, vagy másokkal együttesen, mind nyilvánosan vagy magánéletében.
2. Senkit nem lehet olyan korlátozásoknak alávetni, amelyek csorbitják vallásának vagy hitének fenntartására, illetőleg megváltoztatására vonatkozó szabadságát.
3. A vallás és hit nyilvánításának szabadságát csak a törvény által előírt olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek szükségesek a közbiztonság, rend, egészség, erkölcs, illetve a mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében.
4. Szülőknek vagy gyámoknak joguk van gyermekeik vagy gyámoltjaik vallásos és erkölcsi nevelésének saját meggyőződésükkal összhangban történő biztosítására.

13. cikk – A gondolat és kifejezés szabadsága

1. Mindenkinnek joga van a gondolat és kifejezés szabadságára. Ez a jog magában foglalja bármilyen információ vagy eszme keresésének, megszerzésének és közlésének szabadságát határokon túl, akár szóban vagy írásban, nyomtatásban, a művészet formájában vagy akár az egyén választása szerinti bármilyen más eszköz útján.
2. Az előző bekezdésben meghatározott jog gyakorlását nem lehet előzetes cenzúráról függővé tenni, de az alárendelt az azzal járó polgári felelősségnek, amelyet a törvény kifejezetten megállapít az alábbi célokból szükséges mértékben:
 - a) mások jogainak vagy jó hírnevének tiszteletben tartása; vagy
 - b) a nemzeti biztonság, közrend, közegészség vagy erkölcs védelme.
3. A kifejezés jogát nem lehet közvetett módszerekkel vagy eszközökkel korlátozni, mint például a kormány által eszközölt vagy magánjellegű ellenőrzéssel, vagy visszaélés a sajtótermékkel, a rádiófrekvenciákkal vagy a tájékoztatás során használt felszereléssel kapcsolatban vagy bármely olyan eszközzel, amely a közlés, az eszmék és vélemények terjesztésének megakadályozására irányul.
4. A 2. bekezdés rendelkezései ellenére a nyilvános szórakoztató intézményeket a jog által szabályozott előzetes cenzúra alá lehet vetni kizárólag abból a célból, hogy a gyermekek és serdülőkorúak erkölcsi védelme érdekében szabályozzák azok megtekintését.

5. Bármilyen háborús propagandát, a nemzeti, faji vagy vallási gyűlölködés bármiféle előmozdítását, amely a jog által tiltott erőszak vagy más hasonló jogellenes cselekmény elkövetésére történt izgatást valósít meg személy vagy személyek csoportja ellen bármilyen alapon, beleértve a faj, szín, vallás, nyelv vagy nemzeti származás kérdést, a törvény által büntetendő cselekménynek kell tekinteni.

14. cikk – A válasz joga

1. Minden olyan személynek, akit pontatlan, sértő állításokkal vagy eszmékkel a köz számára terjesztett és törvénnyel szabályozott kommunikációs eszköz útján sértettek meg, joga van a válaszra vagy a helyreigazítás elérésére ugyanazon kommunikációs eszköz igénybevétele alapján, a törvény által megállapított feltételek mellett.

2. A válasz vagy helyreigazítás egy esetben sem csökkenti az esetleg más módon beálló jogi felelősséget.

3. A becsület és a jó hírnév hatékony védelme érdekében minden kiadónak, minden újságnak, film rádió és televíziós társaságnak rendelkeznie kell olyan felelős személlyel, akit nem védenek mentességek vagy különleges kiváltságok.

15. cikk – Gyülekezési jog

A békés, fegyverek nélküli gyülekezési jog elismert. E jog gyakorlását csak a törvényben megállapított olyan korlátozásoknak lehet alávetni, biztonság vagy közrend, a közegészségügy, az erkölcsök, illetve mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükségesek.

16. cikk – Egyesülési szabadság

1. Mindenkinek joga van, hogy szabadon egyesüljön ideológiai, vallási, politikai, gazdasági, munkaügyi, társadalmi, kulturális, sport és egyéb célokból.

2. E jog gyakorlását csak a törvény által megállapított olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy a demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, közbiztonság, közrend, a közegészségügy, az erkölcsök, illetve mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükségesek.

3. A jelen cikk rendelkezései nem akadályozzák az egyesülési jog törvényes korlátozását, ideértve a fegyveres erők és a rendőrség tagjai által történő gyakorlásának megakadályozását.

17. cikk – A család jogai

1. A család a társadalom természetes és alapvető csoportegysége és jogosult, a társadalom és az állam védelmére.
2. A házassági kort elért férfiak és nők jogát a házasságra és a családalapításra el kell ismerni, ha a belső jog által előírt feltételeknek megfelelnek, feltéve ha ezek a feltételek nem érintik a diszkriminációmentesség jelen Egyezményben megállapított elvét.
3. Házasságot csak a házasságot kötni szándékozó felek szabad és teljes beleegyezésével lehet kötni.
4. A részes államok megfelelő lépéseket tesznek a házasfelek egyenlő jogainak biztosítása és felelősségük megfelelő egyensúlya megteremtése érdekében a házasságkötés, a házasság és a házasság felbontása tekintetében. A házasság felbontása esetén rendelkezni kell a gyermekek szükséges védelméről, kizárólag azok legjobb érdekei alapján.
5. A törvény egyenlő jogokat ismer el a házasságon kívül és a házasságban született gyermekek számára.

18. cikk – Névviselési jog

Minden személynek joga van egy adott névre és szüleinek, illetve valamely szülőjének vezetéknevére. A törvény szabályozza azt a módot, amely szerint ezt a jogot mindenki számára biztosítani kell, szükség esetén felvett nevek használata útján.

19. cikk – A gyermek jogai

Minden kiskorú gyermeknek joga van a kiskorú helyzetéből adódó védelmi intézkedésekre a család, társadalom és az állam részéről.

20. cikk – Jog az állampolgárságra

1. Minden személynek joga van állampolgárságra.
2. Minden személynek joga van annak az államnak az állampolgárságára, melynek területén született, amennyiben nincs joga más állampolgárságra.
3. Senkit nem lehet önkényesen állampolgárságától vagy állampolgársága megváltoztatására irányuló jogától megfosztani.

21. cikk – A tulajdonhoz való jog

1. Mindenkinnek joga van tulajdona használatához és élvezetéhez. A törvény az ilyen használatot és élvezetet a társadalom érdekei alá rendelheti.
2. Senkit nem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve az igazságos kártalanítás fizetése ellenében, a közjó vagy társadalmi érdek miatt a törvény által megállapított esetekben és formák szerinti megfosztást.
3. Az uzorát és az ember ember által történő kizsákmányolásának minden formáját a törvény tiltja.

22. cikk – A mozgás és lakóhely szabadsága

1. Minden olyan személynek, aki jogszerűen egy részes állam területén tartózkodik, joga van a törvény rendelkezéseivel összhangban a szabad mozgásra és a lakóhelyére.
2. Minden személynek joga van bármely ország, saját országát is beleértve, szabadon történő elhagyására.
3. Az említett jogok gyakorlását csak a törvénynek megfelelően és egy demokratikus társadalomban szükséges mértékben lehet korlátozni bűncselekmény megelőzése, a nemzetbiztonság, közbiztonság, közrend, közérkölcsök, közegészség, illetve mások jogainak vagy szabadságainak védelme érdekében.
4. Az 1. bekezdésben elismert jogok gyakorlását meghatározott körzetekben a köz érdekeit szolgáló törvényes korlátozásnak lehet alávetni.
5. Senkit nem lehet annak az államnak a területéről kiutasítani, melynek állampolgára, vagy megfosztani attól a jogtól, hogy ebbe az államba belépjen.
6. A jelen Egyezmény valamely részes államának területén jogszerűen tartózkodó külföldit csak a törvénynek megfelelően hozott határozat értelmében lehet kiutasítani.
7. Minden személynek joga van idegen területen a menedékjog kérésére és elnyerésére az állam törvényhozásával és nemzetközi egyezményekkel összhangban, amennyiben politikai bűncselekmények vagy az azokkal kapcsolatos köztörvényi bűncselekmények miatt üldözik.

8. Semmilyen körülmények között nem lehet külföldit deportálni vagy visszaküldeni olyan országba – tekintet nélkül arra, hogy az a származási országa vagy nem – amelyben fennáll annak a veszélye, hogy az élethez vagy személyes szabadsághoz való jogát megsértik faja, származása, nemzetisége, vallása, társadalmi helyzete vagy politikai véleményei miatt.

9. A külföldiek kollektív kiutasítása tilos.

23. cikk – Jog a kormányzásban való részvételre

1. Minden polgárt megillet az alábbi jogok és lehetőségek élvezete:

a) részvétel a közügyek intézésében közvetlenül vagy szabadon választott képviselők útján;

b) szavazás és a valódi időközi választásokon történő megválasztás, amelyet általános, egyenlő és titkos szavazással tartanak, amely biztosítja a szavazók akaratának szabad kifejezését; és

c) részvétel az egyenlőség általános feltételei mellett országa közszolgálatában.

2. A törvény az előző bekezdésben említett jogok és lehetőségek gyakorlását csak a kor, állampolgárság, lakóhely, nyelv, iskolai végzettség, polgári és szellemi képesség vagy a büntető eljárás során illetékes bíróság által történt elítélés alapján szabályozhatja.

24. cikk – Jog az egyenlő védelemre

Minden személy a törvény előtt egyenlő. Ennek következtében minden személy jogosult – megkülönböztetés nélkül – a törvény egyenlő védelmére.

25. cikk – Jog a bírói védelemre

1. Mindenkinek joga van arra, hogy egyszerűen és gyorsan vagy más hatékony módon megfelelő rendes vagy egyéb bírósághoz fordulhasson olyan cselekmények elleni védelem érdekében, amelyek az alkotmányban, az adott állam törvényeiben vagy a jelen Egyezményben elismert alapvető jogokat sértik, még akkor is, ha ezen jogsértést hivatali kötelességüket teljesítő személyek követték el.

2. A részes államok vállalják, hogy:

a) az ilyen jogorvoslatot igénylő személy számára biztosítják, hogy jogait az állam jogrendszerében meghatározott illetékes hatóság állapítja meg;

b) fejlesztik a bírói jogorvoslat lehetőségeit; és

c) az illetékes hatóságok révén gondoskodnak az így megadott jogorvoslatok érvényesítéséről.

III. FEJEZET – GAZDASÁGI, SZOCIÁLIS ÉS KULTURÁLIS JOGOK

26. cikk – Fokozatos fejlesztés

A részes államok vállalják, hogy mind országukon belül, mind nemzetközi együttműködés révén intézkedéseket fogadnak el – különösképpen gazdasági és technikai jellegűeket – abból a célból, hogy fokozatosan elérjék törvényhozási úton vagy más megfelelő módon azon jogok teljes megvalósítását, amelyek az Amerikai Államok Szervezetének Alkotmányát módosító Buenos Aires-i jegyzőkönyv által lefektetett gazdasági, szociális, oktatási, tudományos és kulturális szabványokból adódnak.

IV. FEJEZET – A BIZTOSÍTÉKOK FELFÜGGESZTÉSE – ÉRTELMEZÉS ÉS ALKALMAZÁS

27. cikk – A biztosítékok felfüggesztése

1. Háború, a közt fenyegető veszély, vagy más olyan rendkívüli állapot esetén, amely valamely részes állam függetlenségét vagy biztonságát fenyegeti, ezen állam a jelen Egyezményben vállalt kötelezettségeitől eltérő intézkedéseket hozhat a helyzet szükségessége által feltétlenül megkívánt mértékben és időszakra, feltéve, ha az ilyen intézkedések nem térnek el egyéb nemzetközi jogi kötelezettségeitől és nem jelentenek faj, szín, nem, nyelv, vallás vagy társadalmi származás alapján történő megkülönböztetést.

2. Az előző rendelkezés nem jelent felhatalmazást az alábbi cikkek felfüggesztésére:

3. cikk (jog a törvény előtti személyiséghez), 4. cikk (jog az élethez), 5. cikk (jog az emberséges bánásmódhoz), 6. cikk (szabadság a rabszolgaságtól), 9. cikk (szabadság a visszaható hatályú törvényektől), 12. cikk (lelkiismereti és vallásszabadság), 17. cikk (a család jogai), 18. cikk (névviselési jog), 19. cikk (a gyermek jogai), 20. cikk (jog az állampolgársághoz) és 23. cikk (jog a kormányzásban való részvételre) vagy e jogok védelmével kapcsolatos lényeges bírói biztosítékok felfüggesztésére.

3. A felfüggesztés jogával élő részes állam az Amerikai Államok Szervezetének Főtitkárán keresztül haladéktalanul tájékoztatja a többi részes államot azokról a

rendelkezésekről, melyek alkalmazását felfüggesztette, a felfüggesztést előidéző okokról és a felfüggesztés megszüntetésére kitűzött időpontról.

28. cikk – Föderációs záradék

1. Amennyiben a részes állam föderációs szerkezetű, ilyen részes állam országos kormánya végrehajtja az Egyezmény mindazon rendelkezéseit, melyek tárgya tekintetében törvényhozási és bírói hatáskört gyakorol.
2. Olyan rendelkezések tekintetében, melyek tárgyával kapcsolatban a szövetségi állam alkotó egységei bírnak hatáskörrel, az országos kormány haladéktalanul megfelelő intézkedéseket tesz, alkotmányával és törvényeivel összhangban abból a célból, hogy az alkotóegységek illetékes hatóságai megfelelő intézkedéseket tegyenek a jelen Egyezmény végrehajtása érdekében.
3. Amennyiben két vagy több részes állam megállapodik föderáció vagy más típusú egyesülés létrehozása tekintetében, gondoskodnak arról, hogy a létrejövő szövetségi vagy egyéb megállapodás tartalmazzon rendelkezéseket a jelen Egyezmény szabványainak fenntartására és hatékonyá tételére a megszervezendő új államban.

29. cikk – Értelmezési megszorítások

A jelen Egyezmény egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az:

- a) lehetővé teszi bármely részes állam, csoport vagy személy számára, hogy megszüntesse a jelen Egyezményben elismert jogok és szabadságok élvezetét vagy gyakorlását, vagy hogy azokat az Egyezményben meghatározottnál nagyobb mértékben korlátozza;
- b) korlátozza olyan jog vagy szabadság élvezetét vagy gyakorlását, amelyet valamely részes állam törvénye vagy egyéb olyan egyezmény ismer el, melynek ezen állam részese;
- c) kizárjon más olyan jogokat vagy biztosítékokat, amelyek az emberi személyiségben gyökereznek vagy a képviseleti demokráciából mint kormányzati formából erednek; vagy
- d) kizárja vagy korlátozza az Ember jogairól és kötelességeiről szóló Amerikai Nyilatkozat és az azonos jellegű nemzetközi aktusok hatását.

30. cikk – A korlátozások terjedelme

A jelen Egyezmény értelmében alkalmazott és az abban felsorolt jogok vagy szabadságok élvezetével vagy gyakorlásával kapcsolatos korlátozások csak általános érdekből elfogadott törvényekkel és az ilyen korlátozások céljaival összhangban alkalmazhatóak.

31. cikk – Egyéb jogok elismerése

A 76. és 77. cikkben meghatározott eljárással összhangban elismert Egyéb jogokat és szabadságokat a jelen Egyezmény védelmi rendszerébe lehet foglalni.

V. FEJEZET – SZEMÉLYES FELELŐSSÉGEK

32. cikk – Kötelességek és jogok viszonya

1. Minden személy felelősséggel tartozik családjá, a közösség és az emberiség irányában.
2. Minden személy jogainak egy demokratikus társadalomban korlátokat szabnak mások jogai, mindenki biztonságának igénye és az általános jólétre irányuló igazságos követelések.

II. RÉSZ – A VÉDELEM ESZKÖZEI

VI. FEJEZET – ILLETÉKES SZERVEK

33. cikk

Az alábbi szervek bírnak illetékességgel a jelen Egyezmény részes államai által vállalt kötelezettségekkel kapcsolatos kérdésekben:

- a) az Emberi Jogok Amerika-közi Bizottsága, a továbbiakban „Bizottság”; és
- b) az Emberi Jogok Amerika-közi Bírósága, a továbbiakban a „Bíróság”.

VII. FEJEZET – AZ EMBERI JOGOK AMERIKA-KÖZI BIZOTTSÁGA

1. szakasz – Szervezeti felépítés